

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 listopada 2016 roku

Sąd Rejonowy w Olkuszu III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Barbara Halamus-Dyłał

Protokolant sekretarka Agnieszka Posel

po rozpoznaniu w dniu 15 listopada 2016 roku w Olkuszu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, spółki komandytowej z siedzibą w P.

przeciwko D. W. (1) i M. W.

o ustanowienie przez sąd rozdzielenia majątkowej

I. ustanawia z dniem 5 lipca 2016 roku rozdzielenie majątkową pomiędzy pozwaną D. W. (1), PESEL (...), a pozwanym M. W., PESEL (...), których ustawowa wspólność majątkowa wynika z zawartego przez nich małżeństwa w dniu 14 grudnia 1974 roku w Urzędzie Stanu Cywilnego w K.;

II. zasądza solidarnie od pozwanych D. W. (1), PESEL (...) i M. W., PESEL (...) na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, spółki komandytowej z siedzibą w P. kwotę 937,00 złotych (dziewięćset trzydzieści siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa z siedzibą w P. w pozwie z dnia 05 lipca 2016r. wniósł o ustanowienie rozdzielenia majątkowej między pozwanymi małżonkami tj. D. W. (1) i M. W. , których ustawowa wspólność majątkowa wynika z zawartego przez nich małżeństwa z dniem wytoczenia powództwa oraz zasądzenie solidarnie od pozwanych na rzecz powoda kosztów postępowania , w tym również kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał , że przysługuje mu względem pozwanej D. W. (1) wierzytelność stwierdzona tytułem wykonawczym – nakazem zapłaty z dnia 17.11.2011r. wydanym w sprawie o sygn.akt IX GNc 3438/11 przez Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w P.. W oparciu o wymieniony tytuł wykonawczy powód złożył wniosek o wszczęcie przeciwko pozwanej D. W. (2) egzekucji należności do Komornika Sądowego przy SR w Olkuszu B. K. , a następnie do Komornika Sądowego przy SR dla Łodzi – Widzewa w Łodzi M. G.. Wszczęte przeciwko pozwanej ww. postępowania egzekucyjne nie przyniosły oczekiwanych przez wierzyciela rezultatów. Wszystkie podjęte przez organy egzekucyjne czynności okazały się bezskuteczne . Pozwana D. W. (1) nie posiada majątku osobistego , z którego byłoby możliwe przeprowadzenie skutecznej egzekucji. Jediną możliwością zaspokojenia wierzyciela pozostało skierowanie egzekucji do udziału dłużnika w nieruchomości objętej wspólnością łączną małżonków, gdyby wierzyciel mógł uzyskać klauzulę wykonalności przeciwko małżonkowi dłużnika. Powód nie uzyska jednak klauzuli wykonalności przeciwko małżonkowi pozwanej dłużniczki do wskazanego tytułu wykonawczego ponieważ zobowiązanie na którym opiera się tytuł wykonawczy wynika z czynności prawnej , których stroną była wyłącznie pozwana – dłużniczka. Powód nie dysponuje oświadczeniem pozwanego M. W. o wyrażeniu zgody na zaciągnięcie

przez pozwaną – dłużniczkę zobowiązania wobec powoda, a taki dokument jest w aktualnym stanie prawnym konieczny w celu nadania klauzuli wykonalności przeciwko małżonkowi pozwanej – dłużniczki. Brak jest zatem podstaw do uzyskania przez powoda tytułu wykonawczego również przeciwko M. W.. Ustanowienie rozdzielnosci majątkowej w ustroju majątkowym pozwanych, a następnie dokonanie podziału majątku wspólnego pozwanych jest zatem jedyną możliwością zaspokojenia wierzytelności powoda.

Powód dodał także, że podjął próbę pozasądowego rozwiązania sporu. W dniu 06.06.2016r. powód skierował do pozwanych wezwanie do dobrowolnej zapłaty należności pod rygorem wystąpienia z powództwem o ustanowienie rozdzielnosci majątkowej między pozwany. Jednak wezwanie to pozostało bez jakiegokolwiek odpowiedzi.

Pozwana D. W. (1) wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwana podniosła, że posiada majątek osobisty w postaci wierzytelności w stosunku do T. F. oraz do Caritas Diecezji Sosnowieckiej z tytułu realizacji umowy o roboty budowlane, których zajęcie umożliwi powodowi zaspokojenie swego roszczenia przysługującego mu względem pozwanej. Istotną okolicznością jest też to, że jedyny składnik majątku, co do którego powód chce skierować egzekucję, czyli nieruchomości lokalowa jest obciążony hipoteką umowną zwykłą na kwotę 80.000 zł oraz hipoteką kaucyjną na kwotę 80.000 złotych na rzecz Banku Spółdzielczego w W.. Istniejące obciążenie nieruchomości każe przypuszczać, że nawet w przypadku doprowadzenia do sprzedaży udziału D. W. (1) wierzyciel nie zaspokoi swego roszczenia gdyż wierzyciel hipoteczny skorzysta z przysługującego mu ustawowego pierwszeństwa. Ponadto sprzedaż udziału w prawie własności jest trudna i rzadko dochodzi do skutku. Powód zatem nie uprawdopodobnił, że podział majątku wspólnego małżonków doprowadzi do zaspokojenia przysługującego mu roszczenia. Z tego względu strona pozwana stoi na stanowisku, że pierwszorzędnym celem wierzyciela w istocie nie jest zaspokojenie wierzytelności ale szykanowanie dłużniczki, co tym samym wyklucza uwzględnienie powództwa. Co więcej obecna sytuacja małżonków wskazuje, że ustanowienie rozdzielnosci majątkowej i egzekucja z udziału dłużniczki w majątku wspólnym stanowiłaby naruszenie art. 5 k.c. M. W. od lat bowiem przebywa poza granicami kraju, nie bierze udziału w działalności zarobkowej żony i nie odnosi z tego tytułu żadnych korzyści. Zasady współżycia społecznego nie pozwalają więc na dochodzenie zaspokojenia roszczenia z majątku wspólnego, skoro działalność gospodarcza pozwanej nie przynosi rodzinie żadnych korzyści.

Pozwany M. W. wniosł o oddalenie powództwa w całości.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Pozwani D. W. (1) i M. W. zawarli związek małżeński dnia 14 grudnia 1974r. w K.. Są nadal małżeństwem, nie toczyło się między nimi postępowanie o rozwód lub separację. Umów majątkowych małżeńskich nie zawierali. Pozwani nie mają nikogo na utrzymaniu.

dowód : okoliczności bezsporne, odpis skrócony aktu małż. z dnia 1.06.2016r. k. 10, przesłuchanie pozwanych k. 121-123.

Pozwani zamieszkują we wspólnym mieszkaniu w O. na ul. (...) ale nie prowadzą wspólnego gospodarstwa domowego.

Pozwany M. W. pracuje i przebywa większość czasu zagranicą, pokrywa natomiast wszystkie koszty utrzymania wspólnego mieszkania, spłaca zadłużenie na rzecz Spółdzielni Mieszkaniowej w O. oraz spłaca kredyt zaciągnięty przez pozwanych w Banku Spółdzielczym w W..

Pozwana za stałe mieszka we wspólnym mieszkaniu. Prowadzi ze szwagrem (bratem pozwanego) działalność gospodarczą – spółkę cywilną P.B. A. s.c, która zajmuje się usługami budowlanymi. Przeciwko pozwanej prowadzonych jest wiele egzekucji sądowych i administracyjnych z wniosków różnych wierzycieli m.in. Urzędu Skarbowego w O. i (...) Oddział w C.. Egzekucja prowadzona jest także z przysługującego pozwanej z (...) Oddział w C. świadczenia emerytalnego w kwocie 965 złotych, które zajęte zostało przez kilku komorników. Pozwana po

dokonaniu potrąceń komorniczych otrzymuje emeryturę w kwocie ok. 530 złotych miesięcznie. Z zajętego świadczenia emerytalnego na rzecz powoda nie wpłynęła jakakolwiek kwota.

dowód : okoliczności bezsporne , przesłuchanie pozwanych k. 121-123 , informacja z ZUS z dnia 28.06.2016r. k.118.

Nakazem zapłaty z dnia 17 listopada 2011r. wydanym w sprawie o sygn.akt IX GNc 3438/11 Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w P. zasądził od pozwanej D. W. (1) na rzecz powoda (...) sp. z o.o. sp. k. w P. należność w kwocie 11.465,64 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od poszczególnych kwot oraz kwotę 2.560,50 tytułem zwrotu kosztów procesu. Nakaz ten został zaopatrzony w klauzulę wykonalności w dniu 26.01.2012r.

dowód : tytuł wykonawczy z dnia 17.11.2011r. sygn.akt IX GNc 3438/11 k. 21.

Powód wystąpił do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Olkuszu B. K. z wnioskiem o wszczęcie przeciwko pozwanej D. W. (1) egzekucji należności zasądzonych opisanym wyżej tytułem wykonawczym. Komornik wyegzekwował tylko należne wierzycielowi koszty egzekucji , w tym koszty zastępstwa prawnego. W pozostałym zakresie postępowanie egzekucyjne o sygn.akt Km 600/12 okazało się bezskuteczne. Postanowieniem z dnia 29.06.2015r. egzekucja została umorzona na podstawie art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c

dowód : postanowienie Komornika Sądowego B. K. z dnia 29.06.2015r. sygn.akt Km 600/12 k. 22.

Powód ponownie wystąpił z wnioskiem o wszczęcie egzekucji przeciwko pozwanej D. W. (1) do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Widzewa w Łodzi M. G.. Powód wystąpił m.in. o przeprowadzenie przez komornika wnikliwego i obszernego dochodzenia w celu ustalenia majątku pozwanej , do którego egzekucja mogłaby zostać skierowana i z którego powód mógłby zaspokoić swoje roszczenie. Szereg czynności podjętych przez tego komornika w sprawie Km 803/16 nie doprowadziło do wyegzekwowania od pozwanej jakichkolwiek kwot. Komornik nie ustalił majątku pozwanej , do którego mogłaby zostać skierowana skuteczna egzekucja. Mimo , że egzekucja nie została jeszcze umorzona to jest ona całkowicie bezskuteczna.

dowód : wniosek o wszczęcie egzekucji z dnia 05.11.2015r. k. 23 , informacja z UM i Gminy w O. z dnia 10.03.2016r. k. 24 , zajęcie wierzytelności z dnia 6.04.2016r. k. 26 , odpowiedzi banków na zajęcia komornicze z dnia 22.04.2016r. k. 28 , z dnia 14.04.2016r. k. 29 , 12.04.2016r. k. 30 .

Spółka pozwanej kilka lat temu świadczyła usługi budowlane na rzecz T. F. i Caritas Diecezji Sosnowieckiej w S..

Pozwana nie posiada majątku osobistego.

Prowadzona przez pozwaną działalność gospodarcza nie przynosi dochodów.

dowód : odpowiedź na wezwanie do zapłaty z dnia 7.07.2016r. k. 96 , zajęcie wierzytelności z dnia 13.07.2016r. k. 97-98 , pismo pełnomocnika Caritas Diecezji Sosnowieckiej i T. F. z dnia 22.07.2016r. k. 99 -100.

Pozwanej D. W. (1) i jej małżonkowi na zasadach ustawowej wspólności majątkowej przysługuje prawo własności nieruchomości stanowiącej lokal mieszkalny nr (...) położony w O. na ul. (...) dla której w Sądzie Rejonowym w Olkuszu – Wydziale Ksiąg Wieczystych urządzona jest księga wieczysta KW nr (...).

Nieruchomość ta - jak wynika z powołanej księgi wieczystej obciążona jest hipoteką kaucyjną o wartości 80.000 zł i hipoteką zwykłą o wartości 80.000 złotych na rzecz Banku Spółdzielczego w W. z tytułu zaciągniętego przez pozwanych kredytu w kwocie 100.000 złotych. Aktualnie kwota kredytu pozostała pozwanym do spłaty wynosi około 30.000 złotych i jest spłacana przez pozwanego M. W. w ramach zawartej z bankiem ugody w ratach po 3.000 złotych miesięcznie. Nie jest prowadzona obecnie przeciwko pozwanym egzekucja z wniosku wierzyciela hipotecznego.

W celu wszczęcia egzekucji z ww nieruchomości powód wystąpił do Sądu Rejonowego Poznań – Stare Miasto w P. z wnioskiem o wydanie dalszego tytułu wykonawczego.

Po jego uzyskaniu powód wystąpił do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Olkuszu B. K. z wnioskiem o wszczęcie egzekucji przeciwko pozwanej z nieruchomości małżonków W. objętej KW nr (...). Komornik Sądowy zajął tą nieruchomość jednak dalszych czynności egzekucyjnych nie mógł podjąć z uwagi na brak klauzuli wykonalności przeciwko małżonkowi dłużnika - pozwanemu M. W. oraz wobec złożenia przez małżonka dłużniczki sprzeciwu co do zajęcia nieruchomości.

W piśmie z dnia 16.06.2016r. Komornik Sądowy wezwał powoda do przedłożenia tytułu wykonawczego również przeciwko małżonkowi dłużniczki w terminie tygodniowym pod rygorem umorzenia egzekucji z nieruchomości.

Powód nie przedłożył Komornikowi Sądowemu tytułu wykonawczego przeciwko małżonkowi dłużniczki, albowiem nie dysponował oświadczeniem męża dłużniczki o wyrażeniu zgody na zaciągnięcie przez żonę zobowiązania wobec powoda i w związku z tym nie miał prawnej możliwości uzyskania takiego tytułu wykonawczego.

Komornik Sądowy B. K. postanowieniem z dnia 13.07.2016r. umorzył postępowanie egzekucyjne wszczęte przeciwko pozwanej z nieruchomości małżonków W..

dowód : wydruk z dnia 01.07.2016r. dot. KW nr (...) k.31-43, postanowienie SR w Poznaniu z dnia 19.04.2016r. w sprawie o sygn. IX GNe 3438/11/7 z dalszym tytułem wykonawczym k. 44-45, zawiadomienie komornika o wszczęciu egzekucji z nieruchomości z wezwaniem do zapłaty długu z dnia 25.05.2016r. k. 47, pismo z dnia 25.05.2016r. w sprawie Km 2005/16 k. 46, wezwanie komornika z dnia 16.06.2016r. k. 48, sprzeciw pozwanego z dnia 08.06.2016r. k. 49, postanowienie Komornika Sądowego z dnia 13.07.2016r. k. 102, postanowienie Komornika przy SR w Olkuszu z dnia 26.10.2016r. k. 108.

Przed złożeniem pozwu w niniejszej sprawie powód podjął próbę pozasądowego rozwiązania sporu. Pismem z dnia 06.06.2016r. skierował do pozwanych wezwanie do zapłaty należności w łącznej kwocie 26.170,04 złotych w terminie 7 dni pod rygorem skierowania niniejszego powództwa.

Pozwani w odpowiedzi na wezwanie wskazali rzekome wierzytelności przysługujące pozwanej od T. F. i Diecezji Sosnowieckiej. Bezzwłocznie po otrzymaniu pisma od pozwanych powód wystąpił do Komornika Sądowego M. G. w sprawie Km 803/16 z wnioskiem o zajęcie wierzytelności aktualnych i przyszłych przysługujących pozwanej od wskazanych podmiotów i ze wskazanych przez nich tytułów. W odpowiedzi na zajęcia w pismach z dnia 22.07.2016r. pełnomocnik Caritas Diecezji Sosnowieckiej oraz T. F. oświadczył, że pozwanej dłużniczce nie przysługują żadne wierzytelności od ww. podmiotów. Co więcej, pełnomocnik wskazał, że wszelkie należności wobec pozwanej zostały uiszczone, a ponadto to pozwana jest dłużnikiem zarówno Caritas Diecezji Sosnowieckiej jak i T. F..

Pozwana nie podjęła do chwili obecnej żadnych czynności zmierzających do zasądzenia i wyegzekwowania od ww. podmiotów należnych jej – jak twierdzi - wierzytelności.

dowód : wezwanie do zapłaty skierowane do pozwanych z dnia 06.06.2016r. k. 50, dowód doręczenia pozwanym ww. wezwania k. 54, k. 51, zajęcia wierzytelności z dnia 13.07.2016r. k. 97, 98, pisma pełnomocnika Caritas Diecezja Sosnowiecka w S. i p.T. F. z dnia 22.07.2016r. k. 99 -100, przesłuchanie pozwanej k. 121.

Na poczet dochodzonych przez powoda wierzytelności pozwani nie przekazali dotąd jakichkolwiek kwoty, jak również nie zwrócili się do powoda z jakąkolwiek propozycją ugodowego załatwienia sporu.

dowód : przesłuchanie pozwanych k. 121-123.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane w powyższym stanie faktycznym dowody, w tym dokumenty, które nie były kwestionowane.

Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z księgi przychodów i rozchodów spółki pozwanej, kopii umowy nr (...) zawartej pomiędzy spółką pozwaną, a Caritas Diecezji Sosnowieckiej w S., kopii faktury o numerze (...), kosztorysu powykonawczego celem wykazania, że pozwana posiada majątek osobisty w postaci wierzytelności przysługującej

względem podmiotów Caritas Diecezji Sosnowieckiej i T. F. albowiem uznał , że dokumenty te nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy , w szczególności brak jest podstaw do wyciągnięcia na ich podstawie wniosku , że pozwanej przysługują jakikolwiek wierzytelności względem ww. podmiotów .

Sąd zważył , co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią przepisu art. 52 § 1a k.r.o ustanowienia przez sąd rozdzielności majątkowej może żądać wierzyciel jednego z małżonków jeżeli uprawdopodobni , że zaspokojenie wierzytelności stwierdzonej tytułem wykonawczym wymaga dokonania podziału majątku wspólnego małżonków. Powyższy przepis stawia dwa konieczne warunki do uwzględnienia wytoczonego przez wierzyciela powództwa o ustanowienie rozdzielności majątkowej , a mianowicie :

- wykazania istnienia stwierdzonej tytułem wykonawczym wierzytelności w stosunku do jednego z małżonków oraz
- uprawdopodobnienie , że zaspokojenie tej wierzytelności wymaga podziału majątku wspólnego małżonków.

Zaspokojenie wierzytelności przysługującej od jednego z małżonków wymaga dokonania podziału majątku wspólnego wówczas , gdy nie ma możliwości zaspokojenia tej wierzytelności z majątku osobistego dłużnika i składników majątku wspólnego małżonka wymienionych w art. 41 § 2 kro i gdy brak podstaw do poszukiwania zaspokojenia z majątku wspólnego małżonków (brak podstawy do nadania klauzuli wykonalności przeciwko małżonkowi dłużnika z ograniczeniem jego odpowiedzialności do majątku objętego wspólnością majątkową – art. 787 i art. 787¹ kpc) , natomiast będzie możliwe zaspokojenie z udziału w majątku wspólnym małżonków , który w wyniku podziału przypadnie temu małżonkowi , który jest dłużnikiem. (tak Komentarz do Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego pod redakcją K.Piaseckiego, LexisNexis, Wydanie 4 , Warszawa 2009 , tezy do art. 52).

Stosownie do art. 41 § 1 k.r.o , jeżeli małżonek zaciągnął zobowiązanie za zgodą drugiego małżonka , wierzyciel może żądać zaspokojenia także z majątku wspólnego małżonków. Jeżeli jednak jeden z małżonków zaciągnął zobowiązanie , a drugi małżonek nie wyraził na to zgody , wierzyciel nie ma możliwości egzekucji swoich roszczeń z majątku wspólnego małżonków. Stosownie bowiem do art. 41 § 2 , jeżeli małżonek zaciągnął zobowiązanie bez zgody drugiego małżonka albo zobowiązanie jednego z małżonków nie wynika z czynności prawnej , wierzyciel może żądać zaspokojenia z majątku osobistego dłużnika , z wynagrodzenia za pracę lub z dochodów uzyskanych przez dłużnika z innej działalności zarobkowej , jak również z korzyści uzyskanych z jego praw autorskich i pokrewnych , a jeżeli wierzytelność powstała w związku z prowadzeniem przedsiębiorstwa , także z przedmiotów majątkowych wchodzących w skład przedsiębiorstwa.

Jeżeli małżonek , który zaciągnął zobowiązanie , nie posiada majątku osobistego lub majątek ten jest niewielki , nie uzyskuje również dochodów z działalności zarobkowej , wierzyciel znajduje się w sytuacji , w której nie ma praktycznie możliwości wyegzekwowania swojego roszczenia. Nawet w sytuacji gdy małżonkowie posiadają znaczny majątek wspólny , wierzyciel małżonka , który zaciągnął zobowiązanie bez zgody drugiego , nie może żądać zaspokojenia z tego majątku. Wierzyciel małżonka nie może też w czasie trwania wspólności ustawowej żądać zaspokojenia z udziału , który w razie ustania wspólności przypadnie temu małżonkowi w majątku wspólnym lub w poszczególnych przedmiotach należących do tego majątku. Dopiero kiedy wspólność małżeńska majątkowa ustanie i nastąpi podział majątku wspólnego , wierzyciel będzie mógł żądać zaspokojenia swoich roszczeń z majątku małżonka-dłużnika , w skład którego wejdą przedmioty i prawa uzyskane przez niego w wyniku podziału majątku wspólnego małżeńskiego.

Dodanie § 1a w art. 52 kro dokonane z mocą od 20 stycznia 2008r. przez art. 32 i art. 48 pkt 2 ustawy z dnia 7 września 2007r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz.U.2007.192.1378) było reakcją na trudności w uzyskaniu przez wierzycieli zaspokojenia swych należności od dłużników pozostających w związku małżeńskim i podlegających ustrojowi wspólności majątkowej oraz próbą wyważenia na nowo interesów małżonków i ich wierzycieli.

Ważne znaczenie w kontekście analizy przesłanek z art. 52 § 1a kro ma fakt, iż wierzyciel nie musi udowodniać faktu, że zaspokojenie wierzytelności stwierdzonej tytułem wykonawczym wymaga dokonania podziału majątku wspólnego małżonków. Wystarczy sam fakt „uprawdopodobnienia”, a więc uzasadnienie przypuszczenia, że podział taki jest konieczny. Termin „uprawdopodobnienie” nie jest definiowany przez przepisy prawa, należy w tym zakresie posilkować się poglądami doktryny prawa cywilnego oraz stwierdzeniami zaczerpniętymi z orzeczeń sądowych. Sąd Najwyższy w orzeczeniach z dnia 19 czerwca 1951r. (zob.por.C 398/51;OSN 1951,nr3,poz.89), z dnia 9 września 1961r. (zob.por.4 CZ 54/61; OSPiKA 1962,nr11,poz.289) stwierdził, że sąd może uznać jakieś twierdzenie za uprawdopodobnione tylko wtedy, gdy „nabierze przekonania”, iż tak właśnie jest. Istotnym jest, że nie musi to zostać udowodnione.

Podnieść należy także, że w drodze wyjątku, w szczególnie uzasadnionych wypadkach, należy dopuścić możliwość zastosowania przewidzianej w art. 5 k.c konstrukcji nadużycia prawa w sprawach, w których wierzyciel jednego z małżonków dochodzi na podstawie art. 52 § 1a kro w procesie przeciwko obojemu małżonkom ustanowienia między nimi rozdzielenia majątkowej.

Rozważając powyżej ustalony stan faktyczny Sąd stanął na stanowisku, że powództwo zasługiwało na uwzględnienie. Zebrany w sprawie materiał dowodowy jednoznacznie wykazał, że obie przesłanki z art. 52 § 1a k.r.o w niniejszej sprawie zostały spełnione i uzasadniają ustanowienie rozdzielenia majątkowej między małżonkami.

Wobec pozwanej D. W. (2) powodowi - (...) Sp. z o.o. sp. komandytowej z siedzibą w P. przysługuje wierzytelność stwierdzona tytułem wykonawczym – nakazem zapłaty z dnia 17 listopada 2011r. wydanym w sprawie o sygn.akt IX GNc 3438/11 Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w P. powstałym w czasie trwania wspólności. Fakt ten nie był kwestionowany przez pozwanych.

Dруга przesłanka również zdaniem Sądu została spełniona.

Strona powodowa wykazała, że dotychczas prowadzone wobec pozwanej – dłużniczki postępowania egzekucyjne okazały się bezskuteczne, jak również, że powód nie może otrzymać klauzuli wykonalności przeciwko małżonkowi pozwanej -dłużniczki z ograniczeniem jego odpowiedzialności do majątku objętego wspólnością ustawową.

Powód wskazał, że na jego wniosek komornik skierował egzekucję do nieruchomości, jedyne go składnika majątku pozwanej – dłużniczki, dającego możliwość zaspokojenia powoda-wierzyciela. Komornik zajął nieruchomość (w trybie art. 923¹ k.p.c w zw. z art. 924 k.p.c), dalszych czynności egzekucyjnych nie mógł jednak dokonać bez wydania klauzuli wykonalności w stosunku do małżonka dłużnika, albowiem małżonek pozwanej dłużniczki zgłosił sprzeciw wobec czynności zajęcia wspólnej nieruchomości. Powód nie miał natomiast prawnej możliwości uzyskania klauzuli wykonalności w stosunku do małżonka dłużnika albowiem nie dysponował oświadczeniem męża dłużniczki o wyrażeniu zgody na zaciągnięcie przez żonę zobowiązania wobec powoda. W konsekwencji wobec niezłożenia przez powoda na wezwanie komornika klauzuli wykonalności przeciwko małżonkowi pozwanej komornik umorzył postępowanie egzekucyjne z ww. nieruchomości.

Strona powodowa wykazała również, że pozwana nie posiada osobistego majątku, do którego mogłaby być skierowana skuteczna egzekucja komornicza.

Żądając oddalenia powództwa pozwani podnosili jakoby pozwanej D. W. (1) przysługiwały wierzytelności względem T. F. i względem Caritas Diecezji Sosnowieckiej, z których powód mógłby uzyskać zaspokojenie dochodzonych kwot i powoływali się przy tym na złożone dokumenty tj. fakturę na rzecz T. F., umowę o roboty budowlane zawartą z Caritas Diecezją Sosnowiecką i załączony do niej kosztorys. Zdaniem Sądu twierdzenia te są pozbawione jakichkolwiek podstaw. Zwrócić należy uwagę, że rzekome wierzytelności dłużniczki istnieją już wiele miesięcy (faktura na rzecz T. F. od października 2014r.), a pozwana do tej pory nie podjęła żadnych działań w celu zasądzenia i wyegzekwowania wierzytelności na swoją rzecz. Pozwana (tym bardziej jako przedsiębiorca) winna dołożyć należytej staranności i podjąć bezzwłocznie czynności mające na celu zaspokojenie w jej przekonaniu całkowicie zasadnych roszczeń.

Strona pozwana nie może przerzucać tej powinności na powoda w sytuacji kiedy sama nie podjęła w tym kierunku żadnych działań , a dłużnicy zajętych wierzytelności podnoszą , że pozwanej nie przysługują od nich jakiegokolwiek wierzytelności , a wręcz przeciwnie twierdzą , że to pozwana jest ich dłużnikiem. Zatem twierdzenia pozwanej D. W. (1) , że posiada ona majątek osobisty w postaci wierzytelności wobec wymienionych podmiotów z których powód mógłby się zaspokoić , są w ocenie Sądu bezpodstawne , niewiarygodne i ukierunkowane jedynie na udaremnienie egzekucji.

Z materiału dowodowego w postaci dokumentów wynika , że przeciwko pozwanej są prowadzone egzekucje nie tylko z wniosku powoda , ale także z wniosku innych wierzycieli. Do zajętych składników majątku wystąpiły liczne zbiegi. Przysługujące pozwanej świadczenie emerytalne z ZUS również zostało zajęte przez kilku komorników. Do tej pory z zajętego świadczenia nie wpłynęła na rzecz powoda jakakolwiek kwota i zdaniem Sądu biorąc pod uwagę wysokość świadczenia emerytalnego pozwanej , wielość egzekucji i wysokość egzekwowanych kwot nie jest prawdopodobne aby zostały z emerytury pozwanej wyegzekwowane choćby koszty egzekucji.

W ocenie Sądu żądanie przez stronę pozwaną oddalenia powództwa z uwagi na to , że udział w nieruchomości jest trudno zbywalny , jak również z uwagi na to , że powód i tak nie uzyska zaspokojenia z udziału pozwanej w nieruchomości po ustaniu rozdzielnosci majątkowej z uwagi na obciążające tą nieruchomość hipoteki jest całkowicie chybione.

Udział w prawie własności jakiegokolwiek składnika majątku jest takim samym prawem majątkowym jak własność całego prawa i podlega egzekucji tak jak wszystkie pozostałe składniki majątku czy też udziały w tychże składnikach majątku. To , że zbycie udziału w nieruchomości jest trudniejsze nie oznacza , że jest niemożliwe. Poza tym , wierzyciel w toku egzekucji , w przypadku bezskutecznych licytacji składników majątku dłużnika , może następnie sam przejąć takie składniki majątku na własność.

Wysokość wierzytelności Banku Spółdzielczego w W. względem pozwanych zabezpieczonej hipotekami na ich nieruchomości wynosi obecnie około 30.000 złotych i nadal wierzytelność ta sukcesywnie się zmniejsza gdyż zadłużenie jest regularnie spłacane przez pozwanego. Z wniosku wierzyciela hipotecznego nie są prowadzone postępowania egzekucyjne. Dalsze prawidłowe wykonywanie umowy przez pozwanych będzie powodowało zmniejszanie się ich zadłużenia prowadząc nie tylko do stopniowego wygaśnięcia samej wierzytelności , ale również hipoteki. Hipoteki są bowiem nierozzerwalnie związane z wierzytelnościami , które zabezpieczają. Jeżeli wierzytelność jest niższa od wartości zabezpieczającej ją hipoteki to również hipoteka jest w takiej wysokości jak wierzytelność , którą zabezpiecza , mimo iż z treści wpisów w księdze wieczystej wynikają inne wartości.

Nie ulega wątpliwości w ocenie Sądu , że wartość udziału pozwanej – dłużniczki w nieruchomości przewyższa istotnie wartość aktualnej wierzytelności hipotecznej. Zatem nawet w przypadku gdyby wierzyciel hipoteczny skorzystał z przysługującego mu ustawowego pierwszeństwa i zaspokoił się w pierwszej kolejności z sumy uzyskanej z egzekucji , to biorąc pod uwagę obecną wartość wierzytelności hipotecznej brak podstaw do przyjęcia , że powód nie uzyska zaspokojenia swojej wierzytelności choćby częściowo.

W okolicznościach sprawy nie było podstaw do zakwalifikowania żądania strony powodowej ustanowienia rozdzielnosci majątkowej między pozwanymi jako zachowania stanowiącego nadużycie prawa w rozumieniu art. 5 k.c ze względu na jego sprzeczność z zasadami współżycia społecznego , o co także wnosili pozwani w odpowiedzi na pozew. Takie okoliczności , jak przebywanie od wielu lat pozwanego M. W. za granicą , nieuczestniczenie pozwanego w działalności zarobkowej żony , brak korzyści finansowych dla rodziny z działalności gospodarczej prowadzonej przez pozwaną – dłużniczkę są pozbawione doniosłości i nie mogą wpływać na możliwość zastosowania art. 5 k.c . Nie można zapominać , że skutkiem uwzględnienia powództwa wierzyciela o ustanowienie rozdzielnosci majątkowej jest wyłącznie otwarcie się możliwości zaspokojenia należności wierzyciela z udziałów małżonka – dłużnika w przedmiotach należących do majątku wspólnego. Udział małżonka pozwanej – dłużniczki w nieruchomości nie będzie objęty egzekucją.

Reasumując, Sąd uznał że powód uprawdopodobnił w wysokim stopniu, że jedyną możliwością zaspokojenia jego wierzytelności względem pozwanej D. W. (1) jest dokonanie podziału jedyne go składnika majątku wspólnego pozwanych - nieruchomości lokalowej objętej księgą wieczystą (...).

Ustanowienie rozdzielnosci majątkowej pomiędzy pozwanymi – dłużniczką D. W. (1) i pozwanym M. W., pozwoli na przekształcenie przysługującej małżonkom współwłasności nieruchomości lokalowej z łącznej na współwłasność ułamkową, co umożliwi wierzycielowi skierowanie egzekucji do udziału pozwanej D. W. (1) w wysokości 1/2 w prawie własności nieruchomości.

Orzekając w pkt I wyroku o ustanowieniu rozdzielnosci majątkowej pomiędzy pozwanymi sąd oznaczył, że powstaje ona z datą wniesienia powództwa.

W pkt II wyroku Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c oraz § 4ust 1 pkt 7 w Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U z 2015. 1800) zasądził solidarnie od pozwanych na rzecz powoda kwotę 937 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania. Kwota ta obejmuje opłatę od pozwu – 200 złotych, koszty zastępstwa adwokackiego – 720 złotych i opłatę od pełnomocnictwa – 17 złotych.